

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútcza 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetés 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Erdeink állapota.

II.

A mi erdeink kezelését illeti, a kinestáriakat ide nem számítva, keves kivétellel valamennyire rámondhatjuk, hogy csak az erdőtervény életbe lépése után kezdtek azokat megfelelő, okszerű módon kezelni.

Az erdők kezelésénél legelsőben is arra kell a főgondot fektetni, hogy azoknak jövedelme tartós legyen, a mi ismét csak úgy érhető el, ha a kihasználás rendszeres üzemterv szerint eszközöltetik, vagyis hogy egy-egy erdőbirtoknak kihasznált területe megfelelő arányban álljon a beerdősítéssel.

Igen természetes, hogy az erdőtervényt megelőző időszakban csak a kinestári erdőknél lehet szó ily kezelésről, míg az egyes testületek s magánosok tulajdonát képező erdők, nem intézkedvén még a törvény szigora e tekintetben, kinek-kinek a saját belátása s tetszése szerint kezelték, a minnek aztán meg lett az a sajnos következménye, hogy e észszerűtlen kezelés okozta károkat meggyenk erdőségének több mint kétharmada még ma is érzi, a nyomokat még ma is magán viseli.

A 2000 holdat meghaladó erdőbirtokok közül leginkább a krompachi vasgyár tulajdonát képező erdők sinlik az előbbi rossz kezelést, amennyiben azok a gyár felvirágzása korszakában aránylag rövid idő alatt kihasználtattak, miért is az állabok tulnyomó része mostanában fiatal s így a kihasználást szünteleni kénytelen.

Hasonlóképp az Anhalt-Dessau herceg szép s terjedelmes bükkösei a helyett, hogy hasznót hajtának az uradalomnak, évente 7—8000 frt kárrel értékesítettnek (?), minnek oka tisztán a mi fakeskedelmi viszonyainkat s erdőterményeink értékesítését nem ismerő külföldi közegek észszerűtlen erdőkezelése. Nevezett uradalom ugyanis egy sziléziai butorgyárral épen nem elég óvatossággal szerződést kötött hajlított bútorkészítéséhez szükséges faanyag kiszolgáltatása iránt; azt azonban meg nem gondolta, hogy a gyáros által visszatartott s butorlécekre nem alkalmas fatömeg az ottani alacsony tűzifa árak miatt nem lesz értékesíthető s így azon kellemetlen helyzetbe jutott, hogy az évi 7—8000 frtnyi kár mellett addig az időpontig, míg a szerződés tart, a szép bükkös erdők is teljesen tönkre lesznek téve.

Elismeréssel kell szólnunk Kassaváros nagyterjedelmű s meggyenkben fekvő erdeinek a kezeléséről, melyekben az évente kihasznált fatömegek az évi fatermésen jóval alul állanak, s melynek kezelői a már kihasznált területek felújítására s általában az erdőművelésre kiváló nagy gondot fordítanak.

Bártfa (kivéve a fürdő mellett elterülő s parkszerűen kezelt fenyveseket) s Eperjes város erdeinek kezelése már több kívánni valót hagy. Különösen Eperjes erdei, kivéve a legújabb időszakot, a mióta kinestári erdész gondjaira vannak bízva, oly mostohán kezeltettek s a bennök rejlik faanyag nagybára tűzifára oly nagy mérvben zsákmányoltatott ki, hogy méltán teljes kipusztításától lehetett tartani. Nagyban hozzájárul ezen erdők pusztításához azon körülmény is, hogy a helybeli lakók minden szerdán s szombaton kijárhatnak belé hulladék-galyfát szedni, a kik azonban e mellett legtöbbször fiatal élőfákat s galyakat is tördelnek, a mi a laza ellenőrzés s csekély számu erdőőrök alkalmazása mellett épen nem akadályozható meg teljesen.

Ugyanez áll Kis-Szeben város erdeire nézve is. A nagyobb erdőbirtokok közül még a gróf Andrássy Dénes-féle hitbizományi s a báró Ghillány-féle magánalapítványi erdőket kell kiemelni, mint olyanokat, melyeknek kezelése mintaszerű. Ezen erdőterületek igen helyesen s okszerűen már több évtized óta kihasználás tekintetében igen tartózkodólag kezeltettek, minnek folytán meg van az az előnyük, hogy tulajdonosaik részére tartós jövedelmet biztosítanak.

A többi nagyobb s magántulajdont képező erdőbirtokok kezelése többé-kevésbé kielégítőnek mondható, jóllehet igen sok helyen az illető erdészek az okszerű vágás-sorrendet vagy megállapítást nem voltak képesek, vagy pedig annak horderejét nem ismerték, miért is az állabok korosztályai nem szabályosak. Ezen hiányon csak a rendszeres üzemterv szigorú megtartása segíthet, melyet nagybirtokosaink, már csak a maguk érdekében is, bizonyosan meg fognak tartani.

A kisebb birtokok s egyes erkölcsi testületek elparezellázott csekély kiterjedésű erdeinek kezelése, nagyon kevés kivétellel, nem kielégítő.

Legnagyobb baj az, hogy az egyes kisebb birtokosok ha anyagilag megszorulnak, erdejüket mentő szalmaszálnak tekintik, azt kezdik pusztítani.

annak a fáját vesztegetik el potom áron, minnek folytán az évi kihasználás igen természetesen jóval felülmúlja az évi fatermést s igen gyakran rövid 3—4 év alatt a szép erdő helyét — ritka eszerjés foglalja el.

A tapasztalat általában azt bizonyítja, hogy ezen kisebb erdőterületek minden rendszeres üzemterv nélkül kezeltettek; a fát kivágják belőlük, de viszont arról nem gondoskodnak, hogy a kihasználásnak megfelelő beerdősítés eszközöltessék; legtöbb helyütt s különösen az urberek, egyes községek stb. tulajdonát képező erdőkben a legelőtési tilalomnak hire-hamva sincs, s a mi a legtöbb baj: hogy ezen kisebb terjedelmű erdők (ámbar a nagyobb erdőbirtokok egyrésze szintén!) nélkülöz a szakképzett erdőtisztokat.

Osszegezve a mondottakat, kitűnik, hogy kinestári erdők s egy-két nagybirtokos erdeinek a kezelése teljesen megfelel a törvénynek, a többi nagyobb kiterjedésű erdők félig-meddig kielégítően, míg a kisebb birtokosok erdei (tehát épen azoké, a kik leginkább rá vannak utalva az okszerű erdőgazdaságra) nem kielégítőleg kezeltettek.

Rendszeres üzemterv, a legelőtilalom szigorú betartása, magvetés s csemeteültetés — s ne pusztán a természetes uton való beerdősítés alkalmazása, mindenkor kevesebb évi kihasználás, mint fatermés s végre szakképzett erdőközeg alkalmazása képezik a mintaszerű erdőkezelés feltételeit.

A szakképzett erdőközegeket illetőleg meg kell említenünk, hogy a kormány igen észszerűen cselekednek, ha a vinczellér-, földmives- stb. iskolák mintájára alsóbb erdészeti iskolákat létesítenek, melyekben az erdővédők s egyéb az erdészettel alsóbbrendű szolgálatokat teljesítő, de mindenesetre szakképzettséget igénylő egyének nyernének alapos oktatást.

Igaz ugyan, hogy az ilyen képzettségű erdőtisztet sem volna képes talán egy-egy kisbirtokos, vagy erkölcsi-testület önmaga fentartani, hanem ha többen összeállnának, egyre-egyre bizonyára oly csekély összeg esnék, hogy a költséget meg sem éreznék, mert hiszen azt dúsán kárpótolná a jobb karba helyezett erdők nagyobb haszna.

Nem szépítettük egy csöppet sem a dolgot. Hanem midőn kimondtuk a teljes valót, egyúttal

TÁRCZA.

Nemzetiségünk megőrzésének történeti alapjai.

Irta: Osváth Kálmán.

III.

A nyelv a nemzet önálló lelki munkásságának eszköze; zenéje és tánca: kedélye s érzületének kifejezése, öltözte azon alak, melyben egyéni jelleme úgyszólván láthatóvá lesz, mely más nemzetektől való különbözését bevezette teszi. Hitvány származású, műveletlen népnek durva, faragatlan a nyelve; köleszöntött vagy művészietlen a zenéje és tánca, toldott-foldott az öltözte. A miénket ilyenek senki sem mondta, sőt magasztalólag szólnak róla mindenütt. Ez azt mutatja, hogy őseink eredeti, jóra és szépre képes s ennél fogva végtelenül polgárosítható néptaj voltak, oly nemes példány a emberiség és családainak, mely maga alkotván magának kül- és bellezézési és nyilatkozási idomait, s azokat idővel tökéletesítvén, méltó arra, hogy azok, t. i. mind nyelve és öltözte, mind zenéje és tánca ne csak önfiai és leányai, de mások által is becsülve legyenek, fenntartassanak. A magyar dal, zene, táncz és ruha alakjainak s idomainak elpusztulásával a világ egy kedves látványt, a széptan megannyi szépségi tárgyait veszítne el. En azt hiszem, hogy a ki a nemzetiségnek ezen külföldi megveti, az maga a nemzet iránt sem viseltetik szeretettel. Meennyit veszített a magyar nemzet a múlt század közepén azzal, hogy főrangú uraink a hazai nyelvet, zenét, tánczot, öltözetet házaikból kiküszöbölték. A közelebbi végzetes esápnak tán azért is meg kellett történni, hogy

kivétel nélkül mindenkit, az egész magyar nemzetet, sőt mindazokat, a kik vele egy hazában laknak, hazafiúi közös érdekeiknek megismerésére s polgári kötelességeik teljesítésére ébreszszte. A német nyelv és viselet a XVIII-ik század közepén németté tette arczunkat, beszédünket, házi szokásainkat; a francia nyelv és táncz francziává erkölcsünket és hajlamainkat; a kettő együtt átalakította úgyszólván egész nézetkörünket, érzületünket, lényegünket. A magyar főnemesség egy része csak nevével és birtokánál fogva volt magyar; jövedelmét, mit a hon földéből húzott, idegen nyelv, zene és táncz tanulására költötte s a magiét — mit nem kellett volna tanulnia, csak tökéletesíteni — elfelejtette, a nemzeti nyelvet, irodalmat, művészetet magától eltasztván, az ezeken nyugvó nemzeti műveltség árán nyugati műveltséget sajátított el s ezzel a magyar műveltség kifejlődését és diadalát hosszú időre visszavetette.

Mindezek oly nem régen és annyira szemünk előtt történtek, hogy csaknem általánosan tudva vannak; a miért lelkiismeretben járó kötelessége, kivált a mostani időkben, minden igaz honfiának a magyar nyelvet, zenét, tánczot és öltözetet, mint oly drága és szent kapesokat, melyek által a földhöz, mint édes hazánkhoz, s a magyar nemzethez, mint szeretetünk szent tárgyához köttetünk, saját körében megőrizni, ápolni s minden viszályokkal dacolva erőben fenntartani.

A történeti alapok közé számítom még a nemzeti öntudatot és a hon történetének ősméretét is.

A nemzeti öntudat az a népeknél, a mi az önértet az egyénél; alapja az önállásnak és jellemnek itt, a lételnek és virágzásnak amott. Leginkább láthatni ezt az angolok és francziáknál, és talán önámítás nélkül mondhatom, nálunk magyaroknál. A mely nemzet cselekedeteiben és életében az öntudatosság nem látszik, vagy azt szemé elté-

vesztette — első esetben még csesemőkorát éli, a másodikban közeledik sirjához. A nemzeti öntudat az a népeknél, a mi a csira élete a növényben, míg az épen van meg; él, mihelyt megromlott: pusztulásnak indul; vagy olyan mint a lélekéberség a tengeri hajónál, míg ezzel bír: remélheti, hogy partra jut, ha elvesztette: ide-oda hanyatlik a haboktól s végre is csak a szerencse dolga, ha alá nem merül.

Tudni azt, hogy e hazában nemzetünk századokon, sőt egy évezreden át önállólag és nemzetileg élt, törvényeket alkotott, azt védte s kormányozta, népeinek igazságot szolgáltatott, szóval fenntartotta és benne hatalmas, szabad és boldog volt; tudni, hogy a magyar mind számára, mind nagy es nemes tehetségeinél fogva hivatva van tovább is saját létét élni, saját céljaira önalkotta pályakörben működni; tudni, hogy a mi szép és dicső e haza földén látható, történetében olvasható, jobbára magyar kéz és ész munkája; meggyőződve lenni a felől, hogy egy ily jóra való nemzetnek a polgárisodás és jólét utáról csak úgy könnyedén letérni, saját célját és rendeltetését eltéveszteni, vagyis természetével ellenkező mással feleserélni nem lehet; meggyőződve lenni a felől, hogy saját jóra valóságunkon, eszközön kívül egy mindenható lény: a magyarok Istenének szeméi örködnek a magyar nemzet sorsa fölött, s egyiknek úgy mint a másiknak megvetése és tagadása lenne tovább és nem haladunk azon uton és irányban, melyet élénk történeti multunk és nemzeti jellemünk szab, — mindezt tudni és érezni, annyit tesz, mint nemzeti öntudattal birni. S a mely nemzetben ily tisztán él e tudat, s a mely léte feltételeinek és szükségesség voltának ezen emelkedett érzetere jutott, az nem fog elenyészni, annak jövendője önkézésben is biztosítva van. A nemzeti öntudatnak pedig forrása a honfiakban élő nemzeti lélek, mely úgy-

azon reményünknek is határozott kifejezést adunk, hogy az erdőtörvény szigorú betartása, melynek áthágói büntetettek, sokat fog lendíteni a dolgon s megtermi a jobb kezelést is s ezzel egyidejűleg nagyobb felvirágzását faiparunknak, melyről jövő számunkban szólunk.

Külföldiek.

Az „Eperjesi dalegylet“ Kassán. Daláraink f. hó 23-án a déli vonattal indultak kibontott zászló s zeneszó mellett. Hörk József elnök vezetés alatt a kassai dalárda zászló-szentelési ünnepélyére. Kassán az indóháznál Benzúr Géza ottani dalegyleti alelnök fogadta őket, mire Hörk József úr válaszolt egy rövid, de szép beszédben. Dalárdánk kassai működéséről csak dicsőregetést mondhatunk, mert úgy a díszhangversenyen („Egyveleg“-et adták elő), mint a népiünnepen előadott darabjaik köztetszésben részesültek. Különösen nagy sikert aratott az ismerkedési estélyen (8 tag s Glögnövecz Tamás solója) előadott „Iskolamester.“ Különösen elismerést érdemel Schneider Antal karnagy, ki a betanítást igazán fáradhatlan buzgalommal vezette. — A díszbanketten az egylet elnöke, Hörk József úr a következő szép s tartalomdús beszédet tartotta: „Mélyen tisztelt uraim! Két előttem szólott igen tisztelt felszólónak szavaira reflektálva, kénytelen vagyok kijelenteni, miszerint az egyiknek szavait, állítását el nem fogadhatom, a másikat szívem mélyéből approbálom, osztom, helyeslem. Az előttem szólottak közül az egyik azt mondta, hogy a dalban nincs politika. En ezt uraim kerekén tagadom. A másik azt mondta, hogy örvendetes tény, miszerint a magyar érzület már nemcsak hivatalosan, de a művészet, a zene, a dal által is terjed s hogy immár a művészet egész köre bevonatott a magyarosítás működésébe. Azt én uraim teljes szívemből helyeslem, ennek örülök, e tényt szívem mélyéből üdvözlöm. Hogy a dalban van politika, az uraim onnan látszik, mert a dal magyar érzület hangoztatván, magyar érzület kelt, a magyar érzelemből magyar hangulat lesz, a magyar hangulat megteremtí a magyar hazafiságot és a magyar hazafiság terjedése útján terjed a magyar nemzet, így tehát a magyar dal részt vesz a magyar nemzet nemzetalkotó politikájában, hogy pedig ez örvendetes, hogy a dalnak magyarosító hatásán örülnünk kell, azt az mutatja — és itt kénytelen vagyok figyelmeztetni, miszerint ez értelemben szólottam a vasútnál történt fogadtatásunk alkalmával, — hogy ime mily magasztos feladat jutott a daltestületeknek, nekünk dalároknak. Mi az? Uraim! sokat beszélünk újabb időben mi magyarok a honfoglalásról, sőt annak idejét is meghatározták már és nemcsak az ezredéves ünnepélyét fogjuk ünnepelni. En uraim elhiszem azt, hogy a honfoglalás megtörtént politikailag, külterjileg; tudom, hogy a magyar nemzet birtokába vette a mostani magyar földet a Kárpátoktól — le az Aldunáig és az Adriáig, a stájer havasoktól az erdélyi havasokig; de én, — bocsánatot kérek — én a honfoglalás nagy munkáját csak akkor fogom befejezettnek tekinteni, ha az megtörténik belterjileg, társadalmilag is és csak akkor lesz igazán magasztos, az én nézetem szerint, a mi ezeréves honfoglalási — itt uralkodási ünnepünk: ha akkorára magyar szó zeng mindenütt a Kárpátoktól le az Aldunáig — Adriáig s a stájer havasoktól az erdélyi havasokig! Ezt azonban, ezen magasztos belterjes

szólván velök születik s erősödést és tápot önmagából és a hon történetének ismeretéből nyert.

E tudatnak gazdag táplálékot nyújt a hazai történet ismerete. Egy feltűnő egyének életrajza is érdekes és tanulságos lehet egyéni öntájékoztató és emberismeretszerzés szempontjából. Hát egy nemzet története magára a nemzetre nézve? Midőn egy nemzetnek életrajzáról van szó, melynek fontos európai hivatása, létközvetítő változásokban bővelkedő élete, számos nagy fia s dicső korszakai voltak; melyet merész géniusza most járattan és veszélyes utakon dicsőség felé, majd sima vert ösvényen örvényeznek örvényébe vitt; mely nagy eseményeken ment át, gyakran elesett s a fiaiban élő nemzeti lélek újból és mindig felemelte, ismét a küzdés és dicsőség útjára vitte vissza, — egy ily nemzet története nem bír-e semmi vonzerővel? Nem volna-e tanulságos az utókorra nézve? Nem lenne-e éltetője és ápolója a nemzeti léleknek és öntudatnak?

Jaj az egyének, mikor őt mult életének emlékezete elhagyta; midőn nem tudja, mit és hogyan élt át? miből miként szabadult? mikor mik által volt boldog? Szóval: midőn rá nézve lefolyt élte sirhalomává vált, melyben csak romok vannak s körében némaság! Jaj a nemzetnek is, melynek élettáblájára vagy semmi sines följegyezve, vagy a mit az elődök századok során ráirtak, az utód előtt érthetlenné válik, vagy önhanyagsága és ellenséges kéz miatt letörlődik. Már csak rágondolni is irtózat, hogy e sorsnak részesei legyünk valaha!

A nemzetnek saját történetét elfeledni nem kevesebb, mint saját életgyökereit, a földből, melyen áll s a melyet hazájának nevez, gondatlan-sággal s szántszándékosan kiszakítani; nem kevesebb, mint lételet önként feladni. A midőn a magyar

honfoglalást még csak most kell igazán kezdenünk! Ehhez is vezérek kellenek, mint kellett amahoz! Ilyen vezérekül tekintem én a magyar dalt, magyar érzületet terjesztő dalegyleteket is! Ez, a magyarosítás terén vezérserepet vinni, azok hivatása! És mivel úgy látom, hogy itt, a felföldön, Felső-Magyarország fővárosának, Kassának, dalegylete van hivatva arra, hogy előljárjon — és megvallom, nem akarom elsőségét elvitatni s nem féltékenykedem, ha úgy áll helyt, mint azt itt csak ő teheti, — a miért is néki ma a zászlószentelésnél a szög beverésekor azt kívántam, hogy „légy hű hivatásodhoz mindvégig és — tiéd legyen a dicsőség koszorúja!“; mivel úgy látom, mondom, hogy a kassai dalegylet van hivatva ezen magasztos hivatás betöltésénél előljárni — és a mint azt láthatja, mi őt e téren lelkesedve követjük, mi vele megyünk, vele leszünk, vele kívánjuk szolgálni ezen legszentebb ügyet: a dal általi magyarosítás ügyét, s részt akarunk vele venni a magyar nemzet nemzetalkotó politikájában, és azért, mivel úgy látom, hogy a kassai dalegylet nemcsak hivatva, de képesítve is van ezen magasztos hivatást betölteni, és azt betölteni kész is, akarja is, — én, uraim! a kassai dalegyletre irtetem poharamat, kívánván, hogy azt — mig így hivatásának él, egyes tagjaiban és összességében az Ursten sokáig éltesse! Eljen!

Az új kir. ügyész. A Kray István áthelyezése folytán megüresedett kir. alügyészi állomás ugyanez az áthelyezés folytán lett betöltve, még pedig Huszár Nándor, kassai kir. ügyész által.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter a bártsai kir. járásbírósnál rendszeresített alügyészi állomásra Toppiézer K. joggyakornok lett kinevezve. Meg nem tarthatjuk magunkat, hogy ez alkalommal azon esodálkozásunknak ne adjunk kifejezést, hogy mi lehet annak az oka, hogy a megyénkbeli hatósági felterjesztéseket a felsőbb helyen nagyobbára figyelmen kívül hagyják. Igen sok állomás volt már üresedésben, melyre találkozott volna megyénkbeli fiatal s tanult ember is elég, s a mely mégis idegennek által lett betöltve. Bármennyire gondolkozunk is, ezen eljárásnak az okát nem vagyunk képesek kiszűni.

Albrecht főherceg ő Fensége, katonai főhadparancsnok, Kees György, a VI. hadtest parancsnokának kíséretében június hó 2-án városunkba érkeztek. Katonai körökben fényes fogadtatásra készülnek.

Választások. A f. hó 27-én megtartott városi közgyűlésen néhai Laczó Rezső helyébe városi pénztári tisztül Zboray Bertalan, ottani irnok, pénztári irnokká Horváth Tivadar, kir. adófelügyelő díjnak s kapitányi hivatali irnokká Rojkovics Tivadar kir. járásbírósi díjnak választattak meg.

Kiküldött. A Budapesten f. évi szeptember hó elején megtartandó országos orvosi és közegészségügyi kongresszusra dr. Lakner Árpád városi főorvos küldetett ki.

Eperjes egészségügyi állapota. Hogy nem a legjobb lábon áll, már csak onnan is kitérhet, hogy ez év I-ső negyedében 25-el többen haltak el, mint a hányan születtek. Csak hány-mázban halt el 57 egyén, a mi numerusnak ugyan elég szép numerus, hanem egészségügyi állapotnak bizony elég csunya állapot!

A m. kir. postahivatal július hó 1-én változtat helyiséget. A Paulusz-féle házból a Gal-lotsik-féle ház magyar-utczára néző részébe költözik át, hol nagyban folynak az átalakítások. Ideje is

lefolyt életére többé örömmel és büszkén nem emlékszik, a midőn nagy királyainknak neve tiszteletre, derék őseink példája minket azok követésére nem buzdít, a midőn az ifjúság Árpád honfoglalása Hunyady győzelmei hallására lángra nem gyúl, s egykori törvényhozásunkat, megyei szerkezetünket s nemzeti önkormányzatunkat elfelejti, szóval: midőn multunk rá nézve sötétbe borul s az irás a mit őseink az idők éretáblájára karjok és eszköz művei által véstek, olvasatlan, nem kerestek lesz, akkor egyszersmind a mi nemzeti létünknek is vége lesz, s a mint a költő mondja:

„Szerte nézhet s nem leli honját a hazában!“

Paraszt arisztokrácia.

— Odább cigány! — hangzott közvetlenül mögöttem, amint ma reggel a kapun kiléptem, hogy a szerkesztőségbe jöjsek. — Odább, te rongyos, ne törleszkedjél hozzám, nem őritünk együtt disznókat.

Aki az erőteljes igéket egy alázatosan settenkedő éhenkórász cigányhoz intézte, egy utczaséprő volt, levásott, ezer föltű ruhában, félretaposott rossz eszímában. Szavai után lehajolt a földre s egy eldobott szivarvégét vett föl, melyet csakhamar teljes műrtelemmel bagóvá kezdett átalakítani.

— Atyafi, szóltam hozzá, miután már Faraó ivadéka elkorrodott, mi jögon nézi le kend azt a szegény cigányt. Kend se jött ám hat ökorrel széles e világra.

— Igaza van, tekintetes uram, felelt az utczaséprő, magam is szegény ember vagyok, de böcsületes foglalkozásom van, hivatalom van.

— Hátha az a cigány ép oly becsületes mesterségű, üstfoltzó volna? kérdém tőle.

volna már egyszer, hogy a mostani sötét lyukakat világos szobák váltsák fel.

Romanics-ösztöndíj. A legutóbb megtartott városi közgyűlésen a polgármester egy interpelláció következtében kijelentette, hogy a Romanics-féle ösztöndíj (évi 300 forint) ez évben jár le, illetőleg annak haszonélvezője a f. évben huzza utóljára, miért is arra még e tanévben ki fog hirdetni a pályázat. Pályázhatnak rá eperjesi születésű, román, kath jó viseletű s az érettségét kitünően letett, egyetemet, vagy akadémiát járó ifjak.

Menetrend Utazók figyelmébe ajánljuk, hogy f. évi június hó 1-től Eperjesről Kassa felé reggeli 6, déli 11 óra 45 perc s esti 8 óra 41 perczkor indul a vasut; Orló felé pedig reggeli 8 óra 3 perc s délutáni 4 óra 27 perczkor. Kassáról Eperjesre reggeli 7 óra 49 perc, délutáni 4 óra 19 perc percz s esti 10 óra 24 perczkor érkeznek; Orló felől pedig reggeli 7 óra 15 perc, déli 11 óra 35 perc s esti 8 óra 5 perczkor.

Elvesztett pénz Hauptmann Gusztáv, a helyben állomásozó gyalogezred századosa f. hó 25-én a vasuti indóház felé vezető sétányon 33. frtot vesztett el. A becsületes megtaláló megfelelő jutalomban részesül.

Értesítés. Eperjesen a tiszai ág. hitv. evang. tanítóképző intézetben a tanképesítői vizsgálatok f. é. július hó 1-én s következő napjain fognak megtartatni. Az érdeklettek június 15-ig nagytisztelt Sztelhó János főesperes úrhoz, mint a vizsgáló bizottság elnökéhez küldjék be folyamodványukat, végzett tanulmányaikról és a folyamodás napjág terjedő működésükről szóló bizonyítványokkal együtt.

Kuriózum. Hát biz' ez még talán ennél is több, ha azt vesszük tekintetbe, hogy mai nap a földirtok értéke az előző időkhoz képest nagyon is megesappant. A dolog annyiban van ugyanis, hogy Lászka községben $\frac{1}{8}$ -ad, mond egy nyolczad telket 2240 frtért adtak el. E nagy vételár páratlanul áll megyénk adásvevési krónikájában.

Juniális. A helybeli evang. kollégium ifjusága a kerület szuperintendense, főtisztelendő Czékus István úr tiszteletére, ki az érettségi vizsgára látogat el városunkba, jövő hó 29-én a szeméthei fürdőben tavaszi mulatságot rendez, mely, ha az idő nem fog okoskodni, bizonyára szépen sikerül is.

Hymen. Dr. Glück Lipót, városunk ismert ügyvédje e hó 26-án kelt egybe Ungvárt London Luiza kisasszonnyal.

A bártsai vasut trasszirozási munkálatát már megkezdte a kassa-oderbergi vasuti társaság. Adja az ég, hogy eredménye is legyen e munkálatnak s hogy a szép Szekesölvölgy esőndjét mihamarabb a „vak lú“ vidám tüsszögése háborítsa meg.

Schneider Gyula, helybeli birtokost, a legutóbb megtartott városi közgyűlés a 100 frtuji díj lefizetésének kötelezettsége mellett felvételét a városi polgárok sorába. Az új polgár a legközelebb megtartandó közgyűlésen teszi le az esküt.

Pusztában elhangzott szó. Kevéssel előttről vezérekben fejtettük ki a városi rendőrség reorganizálásának égető szükségességét s azon reményünknek adtuk kifejezést, hogy a legközelebbi közgyűlésen majd csak találkozik egy ember, a ki vállalkozik az Angias istállójának kitisztítására s felszólal a rendőrség újjászervezése tárgyában. Reményünk „esalfa, vak, hiú“ s még a jó Isten tudja milyen volt, mert a 27-én megtartott közgyűlésen bizony-bizony még csak szóba sem került ez a fontos ügy. A városi atyák vagy nem mernek, vagy nem képesek egy-egy

— Akkor is csak cigány maradna, megkövetem alásan, választott emberem büszkén.

— Kell-e ez a szivar-vég, kendnek? kérdém a büszke utczaséprőt, elmenni készülvén.

— Megköszönöm szépen, ha nekem tetszik adni, felelt, kalapot emelve.

Odaadtam neki a kis esutakat s ki a cigányt oly büszkén lenézte, nem röstelt a darabka bagóért a földre lehajolni. Amint odább haladtam, egy lassan döcögő párt értem utól: tisztos, görbefeűs öreg paraszt volt, csinos leányával, ki kötényével szárogatta könnyeit.

— De édes apám, mi kifogása lehet Pista ellen, hogy nem akar hozzáadni, mikor olyan jóra való fiu s olyan szép szál legény?

— Azért, fiam, válaszolt az öreg magyar, mert semmije sines, csak a két keze, pedig az öreg Bodoki András leányát egész telkes gazdák is elvennék, nemesak az olyan koldús familia, mint azé a Pistáé!

Az öreg paraszttól a vagyon arisztokráciájára beszélte, mig a kis lány a sziv demokratizáló álláspontjáról nem akart eltérni. Érdekes volna a vitaközlés eredménye, ha épen egy csoportosulás nem támadna sarkon, mely valami újat igért.

A tömeg közepében egy tót napzsámos állott, ki egy suszterinast tépázott, a jelenlevők derütsége között. A gyermeknek már vörös volt mind a két füle a szenvedett ránczizgalástól, de azért torokszakadtából kiáltá:

— Azért is! Kása nem étel, a tót nem ember!

Csalódva fordultam el a csoportosulástól, mely eleinte egy érdekes napi hirt igért, melyet hírlapírónak sohase szabad megvetnie. Hisz ez régi dolog, a magyar ember — legyen bár suszterinas

HIVATALOS ROVAT.

2538 ksz. 1885.

1064 2-2

Hirdetmény.

Szab. kir. Eperjes városa tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi alsó-malomnak f. évi augusztus hó elsejétől számított három évre leendő bérbeadására vonatkozólag **follyó évi június hó 9-én** a városi tanácssteremben délelőtti 10 órakor másodizbeni nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a szóbeli árverés megkezdéseig az ajánlati összeg 10%-val, mint bánatpénzzel ellátott ajánlatok is elfogadhatók. Eperjes szab. kir. város tanácsa 1885. évi május 12.

Kriibel,
jegyző.

2385. tkszám 1885.

1064 1-1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Weisel Vilmos végrehajtható. Hanzly Krafesik Mária mint kk. gyermekeinek t. és t. gyámánya végrehajthatott elleni árverési ügyében 200 frt s járuléka behajtása tekintetéből:

1. Elárvereztetik az eperjesi 524. számú telekkönyvébeni Hanzly Mihály és Hanzly Krafesik Mária nevére irt ház és házkertből álló ingatlanok.
2. Kikiáltási ár 492 frt.
3. Az árverés a helyszíneni hivatalban 1885. évi július hó 6-ik napjának d. e. 10 órájkor megtartatik.
4. Venni szándékozók kötelesek 49 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzel letenni.
5. A vételár egyenlő részletekben és pedig első részlet egy hó, a második két hó és a harmadik három hónap-

pal leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó mint letéti hivatalba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők. Kir. törv. szék mint tkvi hatóság Eperjesen 1885. évi április hó 30-án.

SZEREDINSZKY,
kir. törv. jegyző.

PALUGYAY,
kir. törv. elnök.

2647. tkszám 1885.

1063 1-1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Eisenberger Abraham végrehajtható Vajda szül. Medveez Mária és társai végrehajthatott elleni árverési ügyében 400 frt s járuléka behajtása tekintetéből:

1. Elárvereztetik Szent-István község 26-ik számú telekkönyvébeni 1/2 telek 1/2 részéből álló ingatlan.
2. Kikiáltási ár 703 frt.
3. Az árverés a helyszíneni község házában 1885. évi július hó 22-ik napjának d. e. 10 órájkor megtartatik.
4. Venni szándékozók kötelesek 70 frt 30 krt készpénzben vagy óvadék papirokban bánatpénzzel letenni.
5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hó, a 2-ik két hó és a 3-ik három hónappal leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó mint letéti hivatalba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.
6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők. Kir. törv. szék mint tkvi hatóság. Eperjesen, 1885. évi május hó 7-én.

SZEREDINSZKY,
kir. törv. jegyző.

PALUGYAY,
kir. törv. elnök.

Nem hivatalos rovat.

Hirdetés.

Bérbe adó a Kalvária mögötti Szalai (előbb Schtrohriegel) féle hegyi kertben levő s két szoba, konyha és verandából álló csinos

nyári lakás

és eladó az azon kertben levő s remélhető összes fű és gyümölcs termés is.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni alólírott ügyvéd irodájában.

Eperjesen, 1885. május hóban.

Mandics Ede,
h. ügyvéd.

BUDAPEST, KOTZÓ PÁL üllői-út 18. sz.

!! Tessék megtekinteni gépraktáromat !!

nem csaló külsejű fényezett „kiállítási gépek”, hanem eladásra szánt gépek vannak felállítva.

!! Különös figyelemre méltók !!

R. GARRETT & SON R. GARRETT & SON

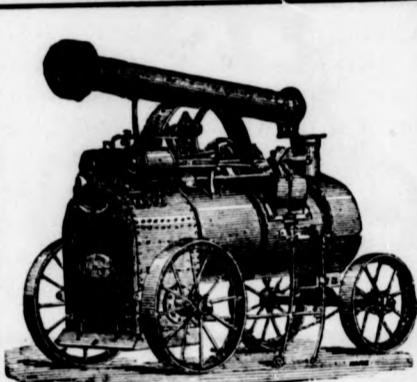
Compound gőzmozgonyait

40% tüzelőanyag takarítással

kitűnő gőzmozgonyait

könnyen hozzáférhető, kiváló szilárd, tartányok nélkül hajlított fedelű tüszekrényvel.

Leszállított árak.

10-1

!! Tessék megtekinteni gépraktáromat !!

hol a gyakorlatban legjobbnak elismert gépek kiválóan hatékonyak, megvehetőek és azonnal átvehetőek.

!! Különös figyelemre méltók !!

R. GARRETT & SON

világhírű cséplői

szab. 4-szer fordítható acél dob-sínekkel. Többet és jobban dolgozni egy gyártmány sem képes.

JÁRGÁNYCSÉPLŐI

tisztító szerkezet és anélkül kapcsolatban Kotzó-féle szabad.

harangjörgányokkal

stb. stb.

Kedvező fizetési feltételek.

ANDÉL J. féle új felfedezett tengertuli por
pusztit

poloskát, bolhát, svábot, molyt, orosz-bogárt, legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar, — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal, — olyformán, hogy a létező rovaroktól még csak nyoma sem marad annak.

Valódi minőségben és olcsó áron kapható: 1062 12-1

P R Á G A

ANDÉL J. féle gyógyfűkereskedésben
13. „a fekete kutyához” Huss utca 13.

Eperjesen:

Schmidt Károly

gyógyszerésznél.

Geld, Geld, Geld!

zu 4 1/2 — 5 1/2 % incl. Amortisation und unkündbar, sehr hohe Beleihung auf Güter zc. wegen angehäufter Cassabestände bei einem großen internationalen Creditinstitut durch den General-Agent

E. Munk,

243 3-1

Breslau, Junkenstr. 25.

Hirdetmény.

Néhai Várjon Gábor örökösait illető Kassa szab. kir. városában, a főutca 20. sz. alatt fekvő ház és beltelek

szabad kézből eladó.

Az eladási feltételek megtekinthetők Hedry Lőrincz kassai ügyvéd és Kovaliczky István eperjesi kir. tszéki bíró uraknál. Vételi ajánlatok közvetítők kizárásával Várjon Géza m. kir. központi főerdőmester úrhoz (lakik Budapest VIII. kerület Statiouteza 32. sz. a.) intézendők.

Egy egész felső emeleti lakás, mely áll 4 szoba, konyha, kamara pad és pinczéből Eperjesen főutca Bényey örökösöknél bérbe kiadó. Bővebbet ugyanott vagy Kőszeghen, Váczy Péter urnál.

3-3

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR
a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Cawley és Henry-től Párizsban. Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettapapí csak akkor valódi, ha minden egyes lap **LE HOUBLON** bélyeggel és mindenik boríték az allant álló védjegyvel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
217 32-50
Amerikába utazó-jegyek kaphatók
REIF ARNOLD
Bécs I., Pestalozziggasse Nr. 1.
Felvilágosítás ingyen. Ily ügyekben a legrégibb cég.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

BERGER gyógyszerészeti

Thea-szappanja

orvosi szaktekintélyek által ajánlva Európa legtöbb államaiban, fényes eredménnyel mindennemű

kiütések

ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fejkorpafoltok, sepyedék (vagy könyvelven rüh), ótvár, pattogások ellen ép úgy mint veresorúság, fagyosság, lábizzadás, fej-, szakáll-varak ellen használható. A Berger-féle gyógyszerészeti szappanban 40% növénytartalom van és nagyon különbözik mindenféle theaszappantól, melyek a kereskedésekben találhatók. — Tévedések és hamisítások elkerülése végett határozottan a Berger thea-szappan kérésre s figyelni kell az ismert védjegyre.

Berger gyógy-kénszappana

ugyan így alkalmazható, s ha ez inkább tetszendők, akkor tessék a Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi utazatok hatásától csodásan különböznek.

Mint gyöngébb thea-nemek, melyek hivatalosan minden tisztátalan részt, bőr- és fej-kötegeket, úgy gyermekeknek mint nőknek és meglett egyéneknek, ezen keverékkel való marással s az ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.

Berger-féle Gliczerin thea-szappan,

darabként 35 kr. az utasítással együtt. Gyár- és rak-hely G. Hell, Troppan. A bécsi gyógyszerészeti kiállításon a legnagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban

Raktár Eperjesen: Schmidt gyógyszerésznél.

1005 12-11